

rende til det, vi mente, der burde staa i det. Da de Afvigelser, der findes imellem Ændringsforslaget til § 8 og det oprindelige Lovforslag, som sagt, ere fremkomne efter Forslag af Arbejderforsikringsraadet selv, maa de uden Tvivl anses for at være fuldstændig i sin Orden.

Ændringsforslag Nr. 15 gaar ud paa, at den Forskel, der i Lovforslaget er gjort mellem København, Købstæderne og Handelspladserne paa den ene Side og det øvrige Land paa den anden Side, skal bortfalde. Vi have ikke kunnet finde tilstrækkelig Foranledning til at opretholde den. Paa samme Maade har man fjernet Forskellen mellem Statsbanerne og de private Jernbaner. De første fritager Lovforslaget nemlig for de Indrømmelser, som andre Grundejere maa gøre paa de i Forslaget nærmere angivne Betingelser, medens det medtager de private Jernbaner. Udvalget har imidlertid ikke fundet nogen Grund til at stille Stateus Baner anderledes end de private.

Ændringsforslag Nr. 17 tilsigter, at de interesserede ikke skulle kunne kaldes altfor langt bort fra deres Hjemstavn i Anledning af de Forretninger, denne Lov maatte føre med sig. Vi have derfor foreslaaet, at Forretningerne skulle afholdes i den paagældende Egn.

Ændringsforslag Nr. 19 foreslaar Oprettelse af en Voldgiftsret til Afgørelse af Spørgsmaal angaaende Aftrædelse af Rettigheder med Hensyn til Grundejendomme i Henhold til denne Lov. Naar nemlig elektriske Anlæg skulle føres over fremmed Ejendom, kan det jo ofte være vedkommende Ejer til Skade. Det kan i alt Fald paastaas af ham; han kan da kræve Erstatning, hvilket Krav efter Lovforslaget skal prøves og afgøres af uvildige af Retten udmeldte Mænd. Udvalget har imidlertid ment, at saadanne Mænd ikke altid ville varetage private Interesser paa den Maade, de have Krav paa at blive varetagne. Derfor er Udvalget enigt om i Stedet for at foreslaa en Voldgiftsret. Dette er noget nyt, men det er jo nok muligt, at en Mand vil føle sine Interesser bedre varetagne i en af ham valgt Voldgiftsmands Hænder end i en af Retten udmeldt Mands.

Ændringsforslag Nr. 20 er en Følge af Ændringsforslag Nr. 19. Ændringsforslag Nr. 22 indeholder en Bestemmelse om, at med Ministerens Tilladelse kunne Kommunerne overtage Tilsynet med deres egne Anlæg, naar Elektricitetskommissionen derom gør Indstilling. Samtidig have

vi under Paragraffen inddraget Statens Anlæg, saaledes at det paalægges de Mynigheder, under hvilke disse henhøre, at paase, at Bestemmelserne i denne Lov blive opfyldte.

Det sidste Ændringsforslag under Nr. 23 gaar ud paa, at alle bestaaende Stærkstrømsanlæg i Løbet af et Aar, naar ikke særlig Tilladelse gives i modsat Retning, skulle være bragte i Overensstemmelse med denne Lovs og dens Tillægs-Reglements Bestemmelser, og at Overtrædelser heraf straffes, som om det var Overtrædelser af selve det Reglement, i Henhold til hvilket de ny Anlæg skulle udføres.

Jeg har nu ganske kort gennemgaaet de Ændringsforslag, som have Krav paa særlig Omtale, og jeg skal anbefale det høje Landsting at stemme for dem. Som ærede Medlemmer ville se, ere de alle uden Undtagelse stillede af hele Udvalget — der findes i hele denne Betænkning, ved samtlige disse Forslag ikke noget Mindretal eller noget Flertal, men vi have været enige om dem alle. Inden jeg sætter mig, vil jeg dog gerne have Lov til at udtale, at dette Lovforslag berører et Felt, som hidtil er ganske ubetraadt af Lovgivningsmagten. Udvalget mener derfor, at denne Lov, som er fremgaaet af Kommissionens, Regeringens og nu Udvalgets Arbejde, paa ingen Maade tør betegnes som det sidste og afgørende Ord i denne saare vigtige Samfundssag, men at der muligvis snart vil vise sig Trang til Ændringer og Tilføjelser, naar man først har indvundet tilstrækkelige Erfaringer. Udvalget har efter Evne bestræbt sig for at gøre Loven saa god som mulig, og vi have ønsket paa den ene Side at lægge Ansvaret over paa dem, som ville anbringe deres Penge og anvende deres Arbejde paa at gøre Befolkningen i størst muligt Maal delagtig i Elektricitetens Goder, og paa den anden Side ikke at lægge unødvendige Hindringer i Vejen for, at det ikke ringe Maal af forøget menneskeligt Velvære og Lykke, som Elektriciteten ubestrideligt bringer med sig, kan blive tilgængeligt for saa mange Mennesker som muligt. Med disse Ord vil jeg altsaa paa Udvalgets Vegne anbefale vore Ændringsforslag og Lovforslagets Vedtagelse.

Rambusch: Ærede Medlemmer, som have delt de Anskuelser, jeg gjorde mig til Talsmand for ved denne Sags 1ste Behandling, nemlig at man vistnok burde følge Elektricitetskommissionens Mindretal og søge at faa Elektricitetsværkerne und-